

279

[ger. vivint; pp. viscut; -
ind. pr. 1 visc; - subj. pr. visqui,
etc.; imperf. visqués, etc.]

|| Prompte, amateu, a copiar
concebre, a giryar, les coses
ordinàriament desport. És un vi-
cet molt viu. És viu com una centella,
com la pólvora

viure | v. intr. Tenir vida. És impos-
sible de viure sense menjar. Els
peixos no poden viure fora de
l'aigua. Despar de viure, morir.
Despar viure algú, no matarlo. Per
viure algú, prolongar-li la vida.
| No viure hiperb., no tenir un
moment de repòs, demorar molt
neguits, etc. per algú o alguna cosa.
Aquesta pobra dona no viu darrera
dels seus fills. | Visca!

~~visca!~~
~~No viure~~
~~W. 5~~